16 Ιανουαρίου 2021

Πικραμένος αναχωρητής (Βρεττάκος Νικηφόρος)

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζογραφία)

Θα φύγω σε ψηλό βουνό, σε ριζιμιό λιθάρι

να στήσω το κρεβάτι μου κοντά στη νερομάνα

του κόσμου που βροντοχτυπούν οι χοντρές φλέβες του ήλιου,

ν ἀπλώσω εκεί την πίκρα μου, να λυώσει όπως το χιόνι.

Μην πιάνεσαι απ τους ώμους μου και στριφογυρίζεις

άνεμε!

φεγγαράκι μου!

Καλέ μου! Αυγερινέ μου!

Φέξε το πορoφάραγκο!

Βοήθα ν ἀνηφορήσω!

Φέρνω ζαλιά στις πλάτες μου τα χέρια των νεκρών!

Στη μια μεριά έχω τα όνειρα, στην άλλη τις ελπίδες!

Κι ανάμεσα στις δυό ζαλιές το ματωμένο στέφανο!

Μη με ρωτάς καλέ μου αϊτέ, μη με ξετάζεις ήλιέ μου!

Ρίχτε στο δρόμο συνεφιά να μη γυρίσω πίσω!

Κυττάχτηκα μες στο νερό, έκατσα και λογάριασα,

ζύγιασα το καλό και το κακό του κόσμου.

Κι αποφάσισα,

να γίνω το μικρότερο αδερφάκι των πουλιών!

Πηγή: agiazoni.gr